

[Ministeren for kulturelle anliggender]

spørgsmål, som der vil knytte sig stor politisk interesse til.

I 1977 fremsatte regeringen forslag til en revideret radiolov, hvis bærende idé var en opdeling af Danmarks Radio i selvstændige distriktsradioer. Forslaget indebar tillige ændringer i radiatorådets sammensætning og gav hjemmel til at gennemføre en ny forsøgsrække med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed. Det indeholdt også nye bestemmelser vedrørende oprettelsen af et statsligt arkiv for radio- og fjernsynsprogrammer m. v.

Radiolovforslaget af 1977 blev ikke vedtaget og er ikke senere genfremsat. En del af tankerne i forslaget har man siden arbejdet videre med; således nedsatte kulturministeriet i april 1979 et regionalradioudvalg, som fik til opgave at overveje, hvorledes den lokale (amtslige) indflydelse på distriktsradioerne kunne styrkes uden en fuldstændig selvstændiggørelse i forhold til Danmarks Radio. Regionalradioudvalget vil fremlægge sin betænkning i løbet af få måneder.

Et forslag til gennemførelse af en ny, 3-årig forsøgsperiode med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed er fremsat i januar 1981 som ændringsforslag til radioloven af 1973.

Som jeg fremhævede ved lovforslagets forelæggelse, lægger jeg betydelig vægt på udviklingen af lokal radio og fjernsyn – og i virkeligheden måske særligt lokal *radio* – som et kommunikationsmiddel mellem lokal-samfundenes borgere indbyrdes og mellem borgerne og de politiske myndigheder. Jeg tror, at vi her har et vigtigt middel til virkeliggørelse af nærdemokrati og til styrkelse af de reelle ytringsmuligheder.

Andre problemer har kunnet løses under den bestående radiolovgivning; således er der indgået aftale om at betjene danske søfærende på handelsflådens skibe, senere også på søværnets skibe, med TV-kassetter med Danmarks Radios programmer. Problemerne med arkivering af Danmarks Radios programmer er ikke endeligt løst, men Danmarks Radio søger en forbedring af arkiveringsforholdene indpasset i sin egen virksomhed. En forbedring af samarbejdet med andre arkiver og museer for lyd- og billedoptagelser har ligeledes kunnet gennemføres under den bestående lovgivning.

Mere principielle overvejelser vedrørende radioloven og Danmarks Radios forhold er henlagt til den af statsministeren i marts 1980

nedsatte mediekommission, som vil behandle de elektroniske og trykte massemedier ud fra en helhedsbetragtning om den ønskelige medieudvikling i Danmark.

Lovforslaget af 1977 omtalte TV-satellitter som en forholdsvis fjern mulighed, som man dog allerede dengang arbejdede med i nordisk sammenhæng. Siden har udviklingen været uventet hurtig i andre vesteuropæiske lande. I 1984–85 kommer en prøvesatellit op i et samarbejde mellem Frankrig og Vesttyskland, og der arbejdes med planer om TV-satellitter også i Luxembourg og Storbritannien.

Herved kan der blive skabt en situation, som bør afbalanceres i forhold til vores nationale identitet og nordiske tilhørsforhold.

Det første, vi må gøre, er at styrke Danmarks Radios egenproduktion, og planer herom er allerede undervejs inden for Danmarks Radio. Der er stor interesse i befolkningen for et dansk TV-2, men de økonomiske forhold nødvendiggør, at det kommer til at indgå i planlægningen på længere sigt.

Som det vil være bekendt fra den nylige debat i Nordisk Råd, er planen om Nordsat nu inde i den afsluttende forhandlingsfase. Nordsat vil kunne åbne adgang til alle nordiske landes TV-programmer og derved være et værdifuldt supplement til de internationale TV-udbud. De tekniske muligheder for at etablere et dansk TV-2 via Nordsat giver dette projekt en særlig dimension.

Det er en kendsgerning, at *billedkunsten* kun tæller lidt i kulturministeriets budgetter. Det gælder også den del af billedkunstområdet, der vedrører formidlingen af samtidskunst. Ud over de bevillinger, der er afsat til kunstmuseerne og til Statens Kunstfond til indkøb af billedkunst og til billedkunstnerisk udsmykning, er der kun yderst beskedne midler til rådighed til dette formål. På denne baggrund nedsatte regeringen i januar 1980 et udvalg til at undersøge formidlingen af billedkunst, kunsthåndværk og kunstnerisk formgivning i Danmark med henblik på fremsættelse af forslag om en udbygning og styrkelse af denne virksomhed.

Det må være målet med formidlingen af kunst, at der skabes mulighed for, at alle befolkningsgrupper, i alle egne af landet, får adgang til at gøre sig bekendt med fortidens og samtidens billedkunst, kunsthåndværk og kunstneriske formgivning. Derigennem kan